

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Ivana Ludínová

obhajoba: září 2009

Název: Péče o duchovní potřeby klienta jako součást služby krizové intervence

Posudek vedoucího práce:

Autorka při volbě tématu své práce vychází ze své profesní zkušenosti a dosavadního vzdělání. Téma je aktuální, souvisí se studovaným oborem a zapadá do profilu fakulty. Práci dělí na dvě části – v teoretické se zabývá krizovou intervencí a místem duchovních potřeb člověka v krizi; v praktické části pak zkoumá praxi v této oblasti u vybraných pracovníků krizové intervence.

V úvodu uvádí motivaci, stručnou charakteristiku tématu, cíl práce – zjistit formou sondy mezi pracovníky v krizové intervenci jejich přístup k duchovním potřebám klientů, metodu a hrubou strukturu práce.

Koncepci práce považuji za logickou a srozumitelnou, problematiku za v české literatuře nepříliš zpracovanou a proto nejednoduchou, často spíše tušenou než empiricky vymezenou.

K práci mám následující poznámky:

Autorka v kapitole 2 zevrubně s použitím různých autorů rozebírá pojem krize, tak jak se používá v popisu prožívání krizí. V bodě 2.4 uvádí možnou typologii krizí s tím, že ji doplnila stručným shrnutím strategie krizové intervence dle Knoppové. Toto shrnutí strategie mi však v textu uniká. Namísto toho v poznámce uvádí vývojová stadia dle Eriksona, která nám mají umožnit lépe pochopit pojem tranzitorní krize. Neříká nám už ovšem jak nám v tom pochopení mají pomoci. Celkově je problematika krize probrána pro potřeby bc. práce domnívám se dostatečně, přivítal bych ovšem nějaký úvod či závěr této kapitoly, který by text více kontextualizoval. Nepopírám, že rozbor lidských krizí ke zvolené tematice patří, souvislost s péčí o duchovní potřeby si však na tomto místě musím více domýšlet, než bych se jí dočetl.

Třetí kapitola popisuje krizovou pomoc (jsou pro autorku termíny „krizová pomoc“ a „krizová intervence“ synonyma?). V bodě 3.1 se krizová intervence bere jako specializovaná a odborná pomoc, v bodě 3.2 se bere v potaz i laický přístup blízkých osob – domnívám se, že jde kontext textu toho kterého autora. Bod 3.3 již rozpracovává vlastní téma práce – totiž místo duchovní problematiky v krizových situacích člověka; jeho závěr je však trochu zužující; mluví se napřed o duchovních tématech v obecnější rovině a pak autorka rychle přechází k rovině náboženské respektive církevní.

Pojem pastorační péče v kap. 4 autorka přebírá z literatury – v konkrétním pojetí. Tento pojem se ovšem – právě v souvislosti s pastorační péčí používá ve více významech; podobně autorčino tvrzení, že pastorační péče má vést k evangeliu (s. 22) lze různě vykládat. Mám zde na mysli otázky které autorka (méně explicitně než bych čekal) řeší (uváděním textů z odborné literatury) až v následujícím bodě 4.2. V páté kapitole se autorka zabývá duchovními potřebami člověka. Snaží se najít jejich místo mezi ostatními lidskými potřebami (Maslow) a končí u církví, patrně proto, že ony jsou jednou z možností, kde lidé naplnění těchto potřeb zažívají?

Uvedení praktické části je sice srozumitelné, vypadlo však zřejmě ze závěrečné editační kontroly. Autorka uvádí údaje ke svému šetření; výsledky slibuje shrnout ve třech oblastech oblasti však uvádí čtyři (s.29). Pokud se týká výsledků šetření, jsou uvedeny velmi skromně; bylo by zajímavé vidět i vazby mezi odpověďmi – zda například respondenti církevně socializovaní vidí problematiku jinak než ostatní apod. Dále by byla zajímavá diskuse mezi názory respondentů a myšlenkami z odborné literatury uvedenými v první části práce.

Po formální stránce nemám k práci námitek; překlepy se vyskytují v průměrném počtu.

Práci doporučuji k obhajobě.

Červenec 2009

Alois Křišťan